

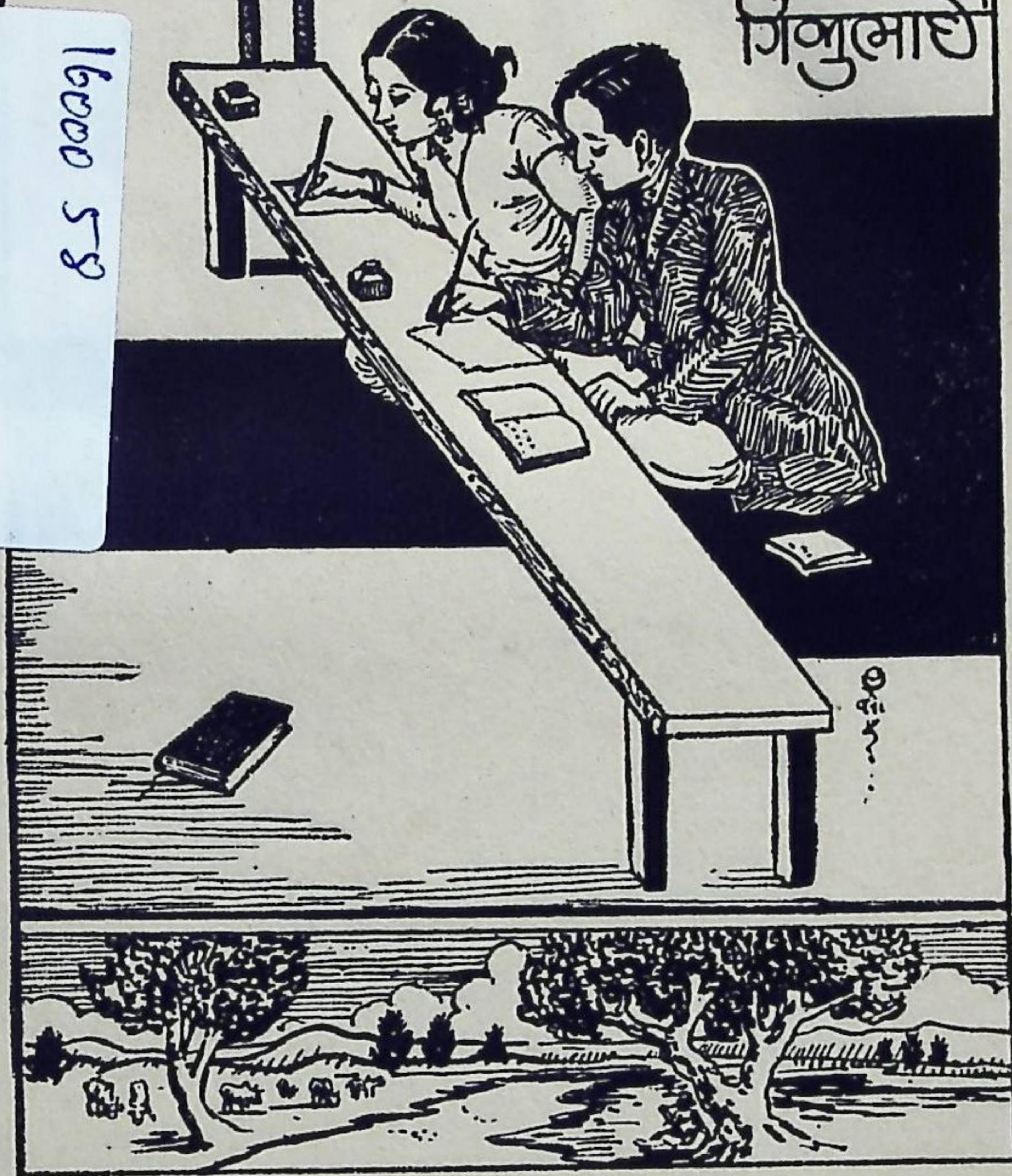
૧૫૦

C

સુરપા

ગિલુભાઈ

૧૬૦૦૦
૮૮

શ્રીદક્ષિણામૃતિ આવસાહિત્યમાળા પુસ્તક ૨૬ મું રાંપાંડ્યો ગિલુભાઈ અને તારાઝેન

એપ્રિલ • ૧૯૪૮]

[ડિમત - પ્રસાદ]

નુદી અસ્ક

શ્રીલભાગ્વતાંકુણ્ઠાલસાહિત્યમાળા : પુસ્તક ૨૬ મુ

સ્ત્રીમન્ત્રાંતિપત્રાઃ : ગિરુસાઈ અને તારાએન

દાદુચા. પોણી

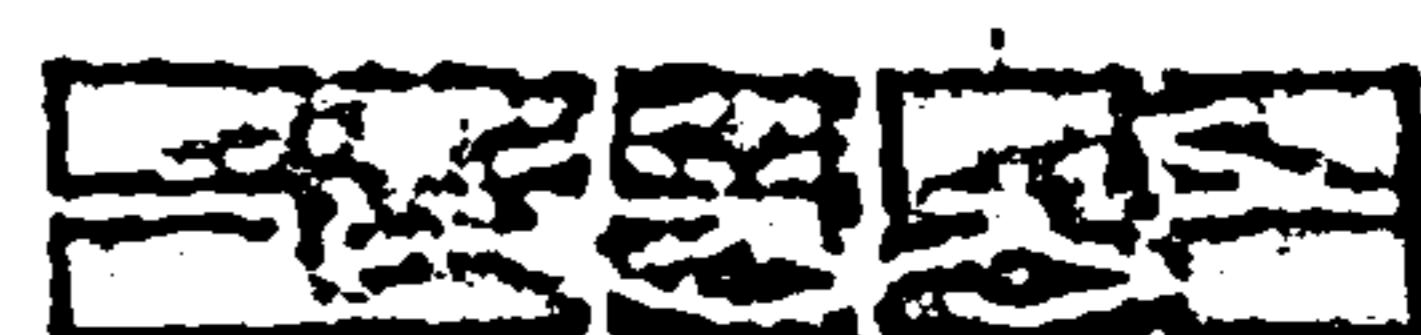
: દેખક :

. ગુજરાત

૫

: સુખ્ય વિકેતા :

. અસર. અસર. શેડની કંપની : મુંબઈ-૨

: પ્રકારોક્તઃ

અચરત લાલ ર. રોડ
શ્રી વિરાટ પ્રકારણ મંહિર
સોનગઢ, (કાઠિયાવાડ)

: મુદ્રકઃ

રવાશંકર હરિશંકર બની
શ્રી શામલક્ષ્મી પ્રિં. ગ્રેસ
સોનગઢ, (કાઠિયાવાડ)

* * *

આદાસાહિત્યમાંગાનાં

૮૦. પુસ્તકો

ફં

હરેકની કિમત ચાર આના

ટપાલ ખર્ચ જુંદું

કુલ નકલ ટક્કુપ

પહેલી આવૃત્તિ
ચાર મુદ્રણો
કલ ૫૧૩૫

બીજી આવૃત્તિ
બે મુદ્રણો
૩૩૫૦ નકલો

તૃતીય મુદ્રણું
૨૧૫૦ નકલો
૩૦ : ૧૧ : ૪૮

દ્વાક્ય પોથી

આ આ! દ્રધુ હે.

સૂરજ આપો તડકો કરો.

રામ રાખે તેને કોણું વાખે?

આપ જલા તો જગ જલા.

સંપ તચાં જંપ.

ઠીક છે; હવે એણખું છું.

રહેવા હે, લાઈ! રહેવા હે.

તસે જૈયો, હું હમણું આણું છું.

ઇટ, ઇટ! હર હર.

છિ: છિ: ! હુંકી હે.

કેમ લાઈ! આપની તબિયત હવે
કુસુ છે?

દીજ ચમકી ને મેધ ગાજ્યો।

હળ ચાહું ને ચાસ પડ્યો।

ઘડો હણુહણ્યો ને સૂવાર ઉપડ્યો।

વાહળાં વીંખાયાં ને સૂરજ હેખાયો।

રત પડી ને કાળો પછોડો પથરાયો।

વા વાયા ને વાહળાં ઉમટાયાં।

સૂરજ ઉંગ્યો ને સોનાનાંનાં નળિયાં
થાયાં।

પૂર આઠું ને નહીનાળાં ઉલ્લરાયાં।

સૂસૂવતા વાયરો વાયા ને કડકડતી
ટાઈ પડી।

આજે નવું વર્ષ એતું.

આજે ખૂબ લાપરાહી રાંધુવાળી છે.

આજે મારે ઉપવાસ છે.

આજે રવિવાર હોવાથી શાળામાં
રજી છે.

આજે તો નવરાત્રિનો પહેલો
દિવસ છે.

આજે અહ્યાલીરજથીંતી છે.

આજે મારા આંગણામાં બુંદે
રંગાળી પૂરી.

આજે ખંડરભાં એક સોટી આંગ-
ણાટ આણી છે.

ગઈ કાલે અમે ઘણાં તળાવે ફરવા
ગયાં હતાં.

ગઈ કાલે ઘંકરીછું હતી.

ગઈ કાલે મારી બૂન્ધે છાળ્ણાં
લેતાં દીંઢી કરડચો.

ગઈ કાલે શિવકાંકિનો ધૂકો કૂવામાં
પડી ગયો.

ગઈ કાલે આપાએ મારે મારે
એક નવી વ્યાપડી આપ્ણી છે.

ગઈ કાલે ચાંદની સુરસુ ખૂલી હતી.

ગઈ કાલે અમે શીખંડ ને પૂરી
જરાં હતાં.

આવતી કાલે અપારે ખાર વુંગે
સૂર્યત્રણણું છે.

આવતી કાલે અમારી શાળામાં
ભૂહારણ સાહેબ પૃથ્વાર્થે.

આવતી કાલે સિનેમામાં પજા
દારીના ક્રિલમ્બ છે.

આવતી કાલે અમારી હુકાનમાં
ભુંખાઈથી નથો માલ્ય આવશે.

આવતી કાલે માલ્ય જોગાએ
જવાનાં છે.

આવતી કાલે કુન્યાશાળામાં
સેળાવડે છે.

હૃદ્ય તો એક માયકા;

એર હૃદ્ય કાચકા ?

હૃદ્ય તો કાચકા,

એર હૃદ્ય કાચકા ?

કુકુકુકુકુ, હાળા ખા, પાણી પી,

લુરુરુરુ ભટ ઊડી જણે.

નસીબું સૂરજ સુખ કરતારે.

ગાઉયા ગાઉંય નહિ,

લીઉયા વિણુય નહિ,

તો થ મારા આલલામાં માય.

તારા, તારા ! તારા જૈવું,

સૂરસ મૂળાંતું તેજ હે.

જી, જી ! તારી સાથે નહિ ઓછું ;

અટીકટી અણેલિયા.

ખારી પાસે એઠો એઠો હર હંડુ
નોતો હતો.

પાટો કેમ ખાંધવો તે હું પણ
બાળું છું.

કેમ, આંધ્યા એમું ને એમું પાછા ?
પડચા ચાટ ?

ખારી ખાયો મને સુરક્ષા વાતાં
કહીઃ - તને કુની ?

મને ય ગાતાં આવડે છે. જો, ગાઈ
ખતાં ?

ખરૂત તો કે' હિમાલય.

નહીં તો કે' ગંગાસૈયા.

હંસ તો કે' માનસસરનો.

શૃજ તો કે' શાખાનું.

તપુ તો કે' શાકુદનું.

કૌદ્ધ તો કે' કુલ્લાસાનો.

લેખ તો કે' ગોપીયંહનો.

સૂર્ય તો કે' રાણ હરિશ્ચંદ્રનું.

ઘાણાવુણી તો કે' અર્જુન.

ભાઈઓ તો કે' રામલઙ્ઘમણું.

ભાઈએંધો તો કે' કૃષ્ણસુહામા.

ધનધાસું તો કે' રામસીતાનો.

જુઓ લાઈ ! અમે એ ઉલાવડિયા

છીએ ; તમે ખૂબાં પણી આણ્ણો.

આ વાધું તો લારે છે ; મારી ખકરી
લાઈ જાય છે .

એ લાઈ ! હોટા હેઠ ખાડારે ગયો ;
પાછો લાણ્ણો .

ચાલો સરહારને પુણીએ : “આ
કુંડાળું ખરાખર છે ? ”

હ્યો , એમારા ખૂબાં લોઝ ખકડાઈ
ગયા ; એક રખત પૂરી .

આ રાજુલાઈ તો હસુ જગ્ણાને
રોકી રાખે છે !

લુનનો રાજ સિંહ.

પંખીએનો રાજ ગરૂડ.

હૈથુનો રાજ હંડુ.

જાળનો રાજ મૃગરૂ.

દ્વિલંઘનો રાજ સ્ફુરેજ.

રાતનો રાજ ચાંદી.

સૂવારે સ્ફુરેજ સૌનલાં રે વેરતા.

રાત્રી ચણુણી, રાતા ભારા હાંત છે.

દીક્ષુભીસુ, બેઠાયોલા, ધૂયોધૂઅ.

ક્રાઈનું કાઈ ખોલાય છે;

કરિયામાં કોલાય છે.

કુમુદેન ! કાગળ લખશો કે ?
 હેં ખાણી ! જુદારા વાદુલા સારે
 વૈર આવીશ કે ?

ચોટાલાઈ ! અટ જમવા ચાલો.
 આ ! આરતી પઢી પ્રસાહીમાં શું
 આપું ?

ખહેન ! જરા કુંકું ખાણી પિવડા-
 લશો કે ?

હેં આ ગોરસાને કુદામાં પુધુ-
 રાવશું ?

ઓંધીખહેન ! આજે જગરણ
 કરાલલા આવશો કે ?

ખીણને જાઈ ગાંડા કુછે છે, તે
પોતે કેટલા હાથા છે?

એટઙું નથી સુમજાતું કે આ તો
બૃકુચુચોથી છે?

શુદ્ધ જોયું માં કરીને શું બોઠા છે?
ચલાંગી વાળીને સરખી છેસ.

ભલા જાઈ! કાગળના બાંધું
જરા ટોપલીમાં તો નાખુતો જા!
બીજું મિયાઉં મિયાઉં કરે છે,
ખૂબું?

ખૂબે! જાંયાં શૂંકલાની કે નાક
સાફું કરલાની ટૈલે અહું ખરાખું!

કુટલાએક એમ માનતા લાગે છે
 કુસાંદર રહેણું એટલે ગંદા રહેણું.
 જુએ તો ખરા, ભાઈને એક વાર
 હૃદ્ય મળ્યું એટલે બિલાડાલાઈ
 રોજ આવવા લાગ્યા!
 શાડાએક ઝૂલોનો હાર કરો અને
 શાડાએક રકાખીમાં ગોઠવો.
 એક સુખત મેળ્ણું આઠણું ને હેડી
 નભી જતાં તેમાં ખાણી ભરાયું.
 ગઈ કાલે અમારે ત્યાં નાનાલાઈ
 સહાલારેત કહેવા આઠયા હતા.

અરે! કુંચી તો ઘરમાં રહી ગઈ
ને તાળું તો છી દીધું!

આ! આ છી મને રહ્યો જડી;
શું કરશું?

ગામમાં કચાઈ ભૂલાં પડીએ તો
પાણીસુને પૂછી લઈએ.

મહેત! સૂડી માટે રોજ શોધા-
શોધ થાય છે, તે એની જગતા
જ નકો કરો ને?

કાઈ એસ : થાડુંક છે કે ખૂટ
હોય તો જ પાણીશ કરેલા ને
ઓડા હોય તો ગંઢા પહેરવા?

રમણભાઈન રંધીકરીને જમાડવાળી
તૈયારી કરવા લાગ્યાં.

રવિલારે વંપાખાઈન સુરોજેને
લઈને શાંતાખાઈનને ઘેર ગયાં.

હિલાખીખાઈને હૃદ્દીખાઈનને કહ્યું:
“આજે જાણેલી આસ્તાસુ છે;
હેઠંદશને આવો છો કે?”

રમણભાઈને ટાકે આવી ઓટલે એ
ગોડાં ઓઠી સૂઈ ગયાં.

ચીચીખાઈને વંપકલાલ માસીથી
ચાર અણ્ણોઠીના ઓલીશ અણ્ણા
લીધા.

ઓહેહો ! પતંગિયાની કંઈ પાંખો
છે !

આહાહા ! આ બાણીમાંથી તેવો
ઠુંડો મીઠો પુવન આવે છે !

આરે ! આ બિચારા જવને કોણો
ઈજ કરી ?

હાય હાય ! હવે હું કચાં જાઉં ?
મારું હુઃખ કોને કહું ?

આરે ! આહીંથી રોજ રોજ ગુલાખ
કોણું તોડી જતું હશે ?

આરે રામ ! આ સધું કોણું
અગાડચું હશે ?

રાત્રે વરસાદ વરસયો। ને સુવારે
ધરતી લીલીછિમ થઈ.

હેડકાચ્ચે આજે રાત આખી માધુરે
સંગીત કર્યું.

લીણા કૃષ્ણ તભતસે
તમરાં અસંખ્ય.

વનમાં ઓલો જીણા ભેર,
ક્રાયલરાણી કલોલ કરે રે લોલ.

આ કાંઠું ગંગાને ઓલો કાંઠું જભના.

અક્ષાશમાંથી ધોધસ્તાર વરસાદ
તૂટી પડ્યો ને ચારેકાર ધરતી
પાણી પાણી થઈ રહી.

હેવાલયોમાં ઘંટાનાં થયો એને
આરતી શરૂ થઈ.

નોખત ગડગડતી હતી.

નોળાં ફરકતાં હતાં.

રાજી લડવા જતો હતો.

લાંગતી રાતે ભજનની ધૂન જાસ્તી.

લાંગતી રાતે લગત ઉઠયો.

આઠમની અજવાણી રાતે શેરીએ
શેરીએ ગરખી લેવાતી હતી.

અણ્ણિમાં ધી છોસ્તી પ્રાણણો ઊંચા
રૂપુરે મંત્ર ભગુવા લાંયા.

આમારા ગામભાં હરેક શુક્રવારે

ભૂંજેલા ચાળા વેચાય છે.

પીંળરો રૂ પીંળે છે ત્યારે તાંત
ટેં....ટેં, ટેં....ટેં એલો છે.

લીલાંછમ ખેતરામાં ચરતી ગાયો

એ.... પણું હેખું....એ.

ચૈ....લો ઊલો રવલો ધનાણી,

ચેલી કરાડ ઉપર ડાંગ લઈ ને.

કાલે મારે વહેલા ઊઠણું છે; મને
જગાડણે, હૈ?

અટ કરો, અટ કરો; ગાડીનો વખત
થઈ જાય છે.

મારી ગાય તો તુજને હળી,
તુજને હોવા હે.

આવી કૃતી અભવાળી રાત,
રાતે તે રમવા નીસર્યાં હે
મહારાજ !

કોઈ રાત હૃદનાં કોકે સરોવર,
કોઈ રાત તારા વર્ષસાય.

મારુ તું તો ખાવાની પટરાણી
ભલાનીમા કાળિકા હે લોલ !

આગર ચંદ્રનાની રાત,
આગર ચંદ્રનાની રાત,
તારોડિયો તે કુચારે ઊગશે.

તાનસેન મોટો ગવૈયો.

.આકબર મોટો ખાંશાદ.

સતી મોટી રાણુકહેલી.

શ્રીકૃષ્ણની અદ્દા.

દ્વારસનું મહાભારત.

વાદમીકિનું રામાયણ.

શિવાળયે રાજ સથાયેનું આને

ગોપ્ત્રાહ્માણનું પાલન કર્યું.

નિવૃત્તિ, - જ્ઞાનહેવ,

સોપાન, મુક્તાખાઈ,

એકનાથ, નામહેવ,

તુકારામ, તુકારામ !

કાળ કુર્ચું હુમલે
કુ' સારે ગાંવકી છિકર.

રાજ તું રે પનોતી,
મારે નાકે નિર્ભળ મોતી.

આમ કટક, જામ કટક,
જામ વડચા ઘોડી;
સોનાની પાઈ હોડી.

પોપટ આંખાની ડાળ,
પોપટ સરોવરની ખાળ;
પોપટ ટૈકા કરે !

રામ લદ્ધમણુ જાનકી,
જે ખોલો હલુભાનકી.

વડળી ડાળો બેઠો બેઠો કાંઈ
કુશલ સાંભળું છું.

નદીકંઠે બોઠાં બોઠાં લરવાડે બીજી
બુંસી છેડી.

રાહે રાહી રાખાયો નજરે નાખી કે
નાનાટાણાં કુચાંઈ પાખી છે?

પાંચ ખરેવાં ધૂસતાં, ખરેવાં હથો.

લીલુડા ખાનનો આંખદોં,
એની ડાળખી નરી નરી જાય;
ડાળો વે ડાળો સ્ફૂડા લાળો.

રાગ રાગ જોલડા સોગરા હો;
દુલદાડીના રોગરા હો!

જમીને હું જારી-આવે ટંગેલા
રૂમાલથી હાથ લૂછું છું.

આપાવે નાખેલી ખીંતી ઉપરે જ
આવે કખડાં મૂકીએ છીએ.

આમારા ધરમાં લોડા સાહે કરીને
ગોકળિને મૂકુલાનો રિલાજ તી.

જો ભાઈ ! આ ચ્યાલો પાણી પીંવા
માટે છે, ને આ ટખૂડી પાણી
કાઢેલાં મૂટે છે.

દયો, તમો તો અધિષ્ઠે વાર હાથ
ધૂયો છો; જમલા બેસતી વખતે
ને જમીને ઊંઠતી વખતે !

જૂધના જૂધમાં ને પાણીના પાણીમાં.

હિંમતે મરણ તો મહે ખુદા.

આશાડે અન્નિ ઝખૂકે લીજળી,

મધુરા શા મોર બોલે રે લોલ.

રે મોહન મોરલી વગાડી

કોઈ તાનમાં રૈ.

ગાણપતિલ કૃદે છે,

મારે જનોઈનો બોટે;

હનુમાનલ કૃદે છે,

મારે વળકણોટે.

મરે તા ગિરિધર ગોપાલ

જૂસરા ન કોઈ.

વિકુલ રાજ રાજ ચલાવુંબાં

તેભું જ લડબાંબાં કુશણ હો.

મુના આર્થિર્વાંદ લઈ શંકરા-

બાયુ લગબાં પહેણીને ચાલી

નીકિયું.

ધૂનુધ્રારી અન્નને એકમન કરી

મન્ત્રસ્યવૈધ કર્યો.

શંકરને પૂસુલા સારુ ઉમાયે

દ્વાર તાપ વાદયું.

હારીને શરણું આવેલા કુશમન

ઉપર તા કાયર હોય તે જ

હાથ ઉગાયે.

શું ખાઈની આંગધીએટા, જાળે
ઓળા મુગની શરીરો !

છે ને કંઈ ખાઈ નો હાંહો, જાળે
ખૂનમૂનો ચાંહો !

જુએટા ખાઈ એના નાડુંની હાંડી,
જાળે હીવડિયે શરીર આંડી !

નોઈ હો એના વાંસાનો વધાડો,
જાળે સરપનો સંધાડો !

ધૂડી છે ને - કંઈ હીનાનેથે કે
ધડીધડીને હાથ ધીક નાખયા !

આ જાય પેણી હુંસા, ધીમે ધીમે
જાળે હાથણી ચાલી.

લીમડો ભાથી એવો અળૂકો કે
જાળો ખીણે લીમ !

રામસિંહ પરમારની પ્રતિજ્ઞા એવી
કે જાળો લીમપ્રતિજ્ઞા !

શબ્દ કાર્યિગર એવો કે જાળો
ખીણે વિશ્વકર્મા !

ચંપડકણું ગાન તો એણું કે જાળો
ખીણે તાનસેન !

રૂપસુંદરીનાં એવાં રૂપ કે જાળો
ઈંદ્રના ધરની આપસરા !

દાણની ઘાડી તે કંઈ એવી કે
જાળો ઉડણુપાલડી !

હવ્યા તે કંઈ કડવી,
 કડવી કડવી ઓર જેવી !
 દાણ તે કંઈ તીખી,
 તીખી - તીખી લડકી !
 કાયદા તે કંઈ કાળી !
 કાળી કાળી મેશ જેવી.
 શી મુળની ચાંદની છે !
 ધોળી ધોળી હૃદ્ય જેવી.
 કુવાં ધોળાં ધોળાં કુખડાં છે !
 રૂપાળાં ખગલાની ખાંખ જેવાં.
 શારૂનાં ખગનાં તળિયાં કંઈ છે;
 ગુલાખી ગુલાખી ગુલાખ જેવાં.

રામે સીતા અને લક્ષ્મણ સાથે
પંચવટીમાં નિવાસ કર્યો.

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણની પરમ હાસી
કુભળ હતી.

હરિશ્ચંદ્રનું સત છોડાવ્યા માટે
જાપુ વિશ્વાસિતે ધૂણા ધૂણા
પ્રયત્નો કર્યા.

સાંવિકીએ શાંત દિવસ ઉપવાસ
કર્યા ને બોથ દિવસે તે સત્ય-
વાનું સાથે જંગલમાં ગઈ.

આધીર જંગલમાં ઓકાંત સથળી
આળક ધૂવ તપશ્ચર્યા કરે છે.

શ્રીભગુલાંત વૈણગુલોનો મહાન
ગ્રંથ છે.

મુસ્લિમાનોનો પવિત્ર ગ્રંથ કુરૈને
શારીર છે.

પ્રિદૃતીઓનો પવિત્ર ગ્રંથ તે ખાઈ-
ખલા છે.

શૈતન્ય અંગાળાસ્તાં થઈ ગયા.

જ્ઞાનહેવ મહારાજ્ટ્રમાં - થયા.

સ્વભૂર્ય ગુરુ રામહાસ પણ મહા-
રાજ્ટ્રના જ.

મહાત્મા ગાંધી કાઠિયાવાડના
પારખંહરના છે.

વહેલા સૂધારમાં તપોવનના ઝંખિ-
કુમુરો વનમાં ફળકૂલ ચીણવા
ગયા.

મા વિનાનું હરણનું અરવ્યું શકૃન્ત-
લાની સોનેરી સાડીનો પાલવ
પુકડી વનો તરફ ખેંચે છે.

કુંજવનની મલ્લિકા અને આધ્વરી
પૈતાનાં કૂળાં પાન હલાવીને
શકૃન્તલાને પાછી બોલાયે છે.

વનના હેવેને પ્રણામ કરી, તાત
કાળવને જસ્તા કરી, શકૃન્તલા
રાજનગર તરફ ચાલી.

વિદ્યાહાર્યી સરકૃવતી ભાતાને હું

પ્રણાસ કરું છું.

પ્રણાહતા સૂર્ય ભગવાનને અદ્દર્ય
આપું છું.

શુદ્ધિકર્તા અધિહેવને નસું છું.

જલનિધિ સમુદ્રહેવને પૂળું છું.

જીવનહાર્યી ગાયભાતાને નમુક્કડાર
કરું છું.

ગૈમસાગર ભારી ભાતાને ચરણ
પડું છું.

આપણી ભાતા ભારતભાતાને હું
હંડવત કરું છું.

સુર્વિદમ્બને સિંહના બૃદ્ધયાને કહ્યું:

“મોં કૃતિ, મોં કૃતિ! આવે તારા
દીંત ગણુવા છે.”

સોનાની સાંજે સોનાનો રૂથ રાજેને
રાજમાં લઈ ગયો.

એંધૂઠી ઓરકીમાં હેઠળો કેદી
વિચાર કરે છે: “લઘુ જાથુ
તોપૂરુ ખાચું નથી જ નુભાવું.”
એ લીધુરુ કાળી રાતે માંહના
ખાટલા પાસે એવી એવી ઓક
માતાં કહે છે: “હે લુગવાન!
માટું આગ લઘુશો? ”

વિજયાખહેન ! શાકનો કચરો પેદા
 ટેપદામાં જ નાખીએ. કેમકે
 આમ ફળિયામાં નાખીએ તો
 તે સુડે ને ગંધાયઃ અને આંગણું
 ખરાયું લાગે એ વૃદ્ધિ વધ્યારે.

સાંધીખહેને ઉંદ્ર પૃકુડવા રહત આખી
 ભહેનત કરી ત્યારે સુવાર પડતાં
 ઉંદરિયામાં એક જાની એલી
 ઉંદરડી મૂળી, પણ રતુએ એની
 ભૂલથી હોશી ખેંચી ને જાળી
 ઉધડતાં ઉંદરડીખાઈ નારી ગયાં !

રૈંગથી પિડાતા એક માણસને
બોઈને કુમાર સિદ્ધાર્થનું હૃદય
ખૂબ કુલાયું.

એક સો આઠ વંખત કોઈ ચૂન
એકનાથ મહારાજ પૂર્વ ચુંકચો
તોપણું તેઓ શાંતિ રાખી ફરી
ફરીને નાહી આંયુ.

આરણું સાક્ષાત્ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન
આવીને ઉલા રહ્યા ત્યારે પુંડ-
લીક માતપિતાની સેવામાં હો-
વાયી ભગવાનને ઉલા રહેવા
માત્ર એક હંટ આપી સંકાર
કર્યો.

માણગુસો કહેં: “આ વરસાદ તે
કુલો ગાંડો છે કે જ્યારે બોઈએ
છીએ ર્યારે આવતો નથી, ને
નથી બોઈતો ર્યારે ખુદુચા જ
કુરૈ છે ! ”

વરસાદ કહે છે: “આ લલા
માણગુસો તે કુલો ગાંડો છે કે
હું જ્યારે નથી આવતો ર્યારે
કહે છે આવ આવ; ને જ્યારે
આવું હું ર્યારે કહે છે કે હુદે
તો જાય તો સારું હુદે તો
જાય તો સારું ! ”

લાક્ષમીયં હે અંધ કરેલ હાટકી ફરી
 વાર ઉધાડી ને જુઓ છે ત્યાં તો
 દીવો અણતો રહી ગયેલો આને
 પૈસાની ચૂટી વાસેલી જ નહિ!

ઓકે હું રહું છું તો શહેરમાં તો પણ
 કોઈ કોઈ વાર તો એમ
 થઈ જાય છે કે આ ધાંધલા
 ને ધમાલ, આને આ હોડાહોડ
 નું ધમાધમીમાંથી ભાગને કોઈ
 શાન્ત એકાંત પહાડના કોઈ ઊંચા
 શિખર ઉપર ચડીને એસું.

કઠિયારાને મેં ઘણું ઘણું કહ્યું હું
 જાઈ ! આ જંગલું જીયંકર છે,
 ત્યાં ભોટા ભોટા સિંહને વાધુ
 રહે છે, એક જંગલી હથી તો
 ખણા કૂર છે, ને જેરી સર્વ તો
 સંખ્યાબંધ છે; ત્યાં જવાસાં
 સાર નથી પુણ તે તો આન્યાં
 વંગાર કુહાડી લાઈને લાકડાં
 કાપુવા એ જ જંગલમાં ગયો ને
 ફડકડ લાકડાં તોડવા લાગ્યો;
 પુણ ત્યાં તો પાંચ હાથ લાંબો
 ને કાંડા જોવો જાડો સાપ તેને
 કરડચો ને તે ખુશી ગયો.

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ ખાલસાહિત્યમાળા

૮૦ પુરસ્તકો

સાધાહકો : ગિજુભાઈ અને તારાએન

છૂટક નકલના ફરેઝના ૦-૪-૦

*

- ૧. ગાણુપતિ ખાપા
- ૨. ચેલૈયો
- ૩. જિલ્લું હતું, જિલ્લું હતું
- ૪. હંજમડી
- ૫. કણાટ
- ૬. ખાળકેનો ખીરણાલ-૧
- ૭. ગોપીચંદ
- ૮. ખાળનાટકે-૧
- ૯. હંસ અને હંસા
- ૧૦. તીરંદાજ
- ૧૧. ગામડામાં મળનો
- ૧૨. ખાળગ્રવાસો
- ૧૩. મારા ગોઠિયો
- ૧૪. જરા હસો
- ૧૫. કયાંથી આવ્યાં
- ૧૬. મંકનો અને રાક્ષસ
- ૧૭. રંપસિંહ ને રામસિંહ
- ૧૮. ટંપાલની ચેટી

- ૧૯. ગઘેરું
- ૨૦. ચીડિયાખાતું
- ૨૧. મહાસલાગો
- ૨૨. કહેવતોનાં મૂળ
- ૨૩. ગપગોળા
- ૨૪. આક્રિકા સાંલયું
- ૨૫. શપટપોથી
- ૨૬. વાક્યપોથી
- ૨૭. ચિક્કીપોથી
- ૨૮. નાનો પાઠો
- ૨૯. મોટા પાઠો
- ૩૦. નાની વાતો
- ૩૧. ધરમાં
- ૩૨. આંગણુમાં
- ૩૩. શેરીમાં
- ૩૪. ખાળશાળામાં
- ૩૫. ગામમાં
- ૩૬. કુરવા જઈએ

૩૭ જુગંતરામના પાઠો
 ૩૮ લોં લોં લોં
 ૩૯ ગ્રધેકું ને ઘોડું
 ૪૦ હાહા હર્શને
 ૪૧ ખાળનાટકો—૨
 ૪૨ સવારથી માંડીને
 ૪૩ કુદરતમાં
 ૪૪ મોાતિયો
 ૪૫ રામજુલાઈ પડી ગયા !
 ૪૬ મંગેશનો ચોપટ
 ૪૭ ઘોખીડો કુચો છે
 ૪૮ પીડ્ઝ અને—
 ૪૯ છાણું થાપી આવ્યાં
 ૫૦ મામાની જાહ્ય
 ૫૧ વાડામાં
 ૫૨ જોજનીશી
 ૫૩ આળકોનો અરખલ—૨
 ૫૪ છેટાં રોંલો માખાય
 ૫૫ મારી ગાય
 ૫૬ કુમળાખેનેના પાઠો
 ૫૭ જિરિશિખરો
 ૫૮ કાળા હાથ, કાળી હાઢી

૫૯ ખળાવાડ
 ૬૦ પૂછું ?
 ૬૧ ઓતરાતી હીવાલો—૧
 ૬૨ ઓતરાતી હીવાલો—૨
 ૬૩ બુદ્ધચરિત્ર
 ૬૪ ગુજરાત—મહારાષ્ટ્ર
 ૬૫ જોડકણું
 ૬૬ કહેવતસંશ્રહ
 ૬૭ હરિશ્ચંદ્ર
 ૬૮ એમ કેમ ?
 ૬૯ સાણ રહીએ
 ૭૦ વ્યાકરણુંચોથી
 ૭૧ વરતસંશ્રહ
 ૭૨ રમતજોડકણું
 ૭૩ શિવાળ મહારાજ
 ૭૪ કુહા ને સોરઠો
 ૭૫ વિનોદદૂચકો
 ૭૬ ખાળકોના લેખો
 ૭૭ અંપણું ચોતે
 ૭૮ કાવ્યસંશ્રહ
 ૭૯ છેલકો પાડ
 ૮૦ સંપાદકોનું કથન

દરેક ઘરમાં હોવાં જ બોધિયે

શ્રીહક્ષિણામૂર્તિ પ્રકાશનમંહિરનાં પ્રકાશનો

આગણો તેમ જ કિશોરો માણનાં

૧	આવસાહિત્યમાળા • ૮૦ પુસ્તકો	આખા સેટના	૨૦-૦-૦
૨	આવસાહિત્યગુચ્� • ૨૫ પુસ્તકો	"	૭-૮-૦
૩	"આવસાહિત્ય વાટિકા • ૩૫ પુસ્તકો • દરેક પુસ્તકના	૧-૦-૦	
૪	આળવાતીઓ ભા. ૧-૫ • શ્રી ગિજુભાઈ	"	૧-૦-૦
૫	કિશોરકથાઓ ભા. ૧-૨	"	૧-૦-૦
૬	રખડુ ટોળી ખંડ ૧-૨	"	૦-૧૨-૦
૭	ધર્માત્માઓનાં ચરિતો	"	૧-૮-૦
૮	ધ્યાનપનાં પાત્રો : ગધેડાં	"	૦-૮-૦
૯	આળ લોકગીત સંગ્રહ ભા. ૧-૨	"	દરેકના ૦-૬-૦
૧૦	મહાભારતનાં પાત્રો ૧-૧૩ • શ્રી નાનાભાઈ • સેટના	૧૨-૮-૦	
૧૧	રામાયણનાં પાત્રો ૧-૬	"	૭-૮-૦
૧૨	આખ્યાયિકાઓ ખંડ ૧-૨	"	દરેકના ૧-૮-૦
૧૩	શ્રીમહૃ લોકભાગવત	"	૪-૮-૦
૧૪	ભાગવત કથાઓ	"	૧-૮-૦
૧૫	આવરામાયણ	શ્રી મેંધીએન	૧-૮-૦
૧૬	ભગવાન શુદ્ધ	શ્રી ગિજુભાઈ	૦-૬-૦
૧૭	સોંદળાં પરાક્રમો	શ્રી રમેશ ગૌતમ	૦-૫-૦
૧૮	ટારઝન ભાગ ૧-૧૦	શ્રી શંકર શાહ • દરેકના	૦-૧૨-૦
૧૯	સંગરેખા (ચિત્રસંગ્રહ-એ ભાગ) શ્રી સોમાલાલ શાહ	૩-૦-૦	
૨૦	અપુલુની અને ણીજી વાતો	કપિલાએન ઠાકોર	૦-૧૨-૦
૨૧	પીળાં પલાશ (આળનાટકો)	શ્રીધરાણી	૦-૮-૦

:મળવાનું મુખ્ય સ્થળ:

આર. આર. શેઠની કંપની : મુંખાઈ-૨

ખુક્રોલાંસ્ને એન્ડ પણિલાશાંસ્ને : ગ્રિન્સેન્સ સ્ટ્રીટ